

Jeg indstiller Bo Østlund til Cavling prisen 2023 med sine podcast serie "Simon Spies - karaktermord i primetime".

Om Simon Spies og DR's program

Som en kvinde på 35 år levede jeg ikke da Simon Spies levede, men jeg ved trods alt at tiden dengang var en helt anden end den er i dag. Danmark var det første land i verden som lovliggjorde porno. I 70erne lavede Danskerne porno med kendte danske skuespillere der solgte i hele verdenen og København var sammen med San Francisco kendt som de to mest frisindede steder på kloden. Tilmed havde Danmark en pædofili forening som åbenlyst holdt møder. Ser man Simon Spies med datidens briller er han derfor en hel anden mand. At lave en dokumentar om Simon Spies i 2021 uden at perspektivere ham i forhold til sin samtid er jo helt absurd. Man ville jo næppe lave et portræt af vikingerne uden også at sætte dem i perspektiv til datiden etik og kultur. Dokumentaren om Spies ligner dermed et forsøg på at score billige forargelsespoint hos seerne.

Nutiden

I dag lever vi i en tid hvor millioner af kvinder behandles som sexslaver online og optræder som cam-girls, hvor porno og escortpiger sælger for milliarder på nettet og hvor skjulte bagmænd tjener formuer på sex. Tusinder af danske kvinder sælger sig i det skjulte som såkaldte sugarbabes til rige anonyme mænd på nettet. Et væld af skumle krænkerer der dækker sig ind under alle mulige autoritære roller bliver årligt afsløret, men man må formode at langt størstedelen ikke bliver afsløret. DR kunne også have lavet et program hvor de fremhæver det positive ved at Simon Spies var en mand der (i modsætning til moderne krænkerer som Flemming Pless, Lizette Risgaard og Frank Jensen) stod frem, stod ved sine lyster og var ærlig. Ud over dette kunne DR komme i gang med at gøre deres arbejde ordentligt og lavede noget dybdeborende research som rammer nogle af alle de bagmænd der tjener penge på trafficking og prostitution. Men her er desværre ikke mange lette og billige point at score.

Bo Østlunds podcast

I Østlunds podcast kigger han ikke på det etiske i DR's vinkel, men tager stilling til den journalistiske kvalitet af DR's arbejde. Man behøver ikke at være journalist eller ekspert for at se i hvor høj grad denne kvalitet halter og behøver heller ikke være journalist for at forstå hans podcast. Mine bedsteforældre hørte den og da de begge var unge i 60erne var det en lettelse for dem at der findes journalister der ikke har slugt DR's karaktermord råt. Mange af mine jævnaldrende har også set DR's program og langt de fleste har kunnet se at der var noget galt. At en ældre journalist som Østlund metodisk fremstiller alle problemerne er ikke kun en befrielse, men også temmelig underholdende og til tider direkte morsom. Østlunds podcast er lang og kunne muligvis godt være en del kortere, men det som jeg mener berettiger ham til en udmærkelse for sit arbejde er ikke så meget podcasten i sig selv. Sagen er jo at han er den eneste journalist der offentligt stiller spørgsmålstejn ved DR's arbejde. Pressen fremstiller sig selv som befolkningens vagthund, men i det mediebillede vi har er der ikke meget varians og flere og flere seere går til uafhængige youtubere som ikke er journalister for at høre alternative vinkler på verden omkring os. Halvdelen af min omgangskreds følger slet ikke med i DR's og TV2 dækning af nyheder da de mener at den er for forudsigelig. Journalister er højtuddannede og dygtige mennesker og jeg er sikker på at de fleste godt kan se at DR (i forbindelse med Spies dokumentaren) ikke har gjort det kvalitetsarbejde man kan forvente af et offentligt finansieret medie.

De kvalitetsproblemer som Østlund påpeger bør mane til selvransagelse i pressen og det synes jeg at Cavlingprisen kunne medvirke til. Ved at give Østlund sådan en udmærkelse kan man forhåbentlig få igangsat en tiltrængt debat som jeg tror pressen har brug for hvis ikke den skal tabe slaget om seere og lyttere til persondrevne og uafhængige medier som jo vokser eksplosivt på sociale medier i disse år.

Mvh

Tina Maria Henderson